

100

¶ q̄d 4° q̄e vix odorandi habet eti⁹ sic in horribus q̄m
in aliis anetibus q̄ a Longiori lo odore p̄cipiunt. ¶
¶ horum cerebrum. ut contin⁹ porositas odorandi e humi-
dior. q̄d 5° q̄e ethiopis et guenissimum
hanc nasum? q̄d m̄s humidior n̄ rurget in nos
fnozo imminent. q̄d 6° q̄e ita sternuclis
mis? q̄ e halitus qd lam ex humoribus vi calo-
ris exutacor a capite volvete egredi. et exim⁹
puls aeris efficiere motum sternuclis. q̄n
ini dormendum n̄ sternuclam qd calor intus
vix. ades deis aspergum erbor. q̄ naris mea
lucis curie. et humoris e corib⁹ erorant.

Cap. II. ^{num 3.}

De gressu et tactu.

¶ q̄ia 1° q̄t sit caput? q̄. Sapientia in humi-
do quo facta a suo corpore quicquam q̄ in foro e adam
q̄ altarium seduens. In q̄ defoe exprimit qd ad ea
ponio caput q̄ia. Enī n̄ possum ad saporem regrum
siccas corrictis calori et humidis reliquis dominan-
tibus. In primis etiam n̄ for hec caput. q̄mvis
enī caput regnum in rebus siccis ut iungib⁹ et pīces
hinc enī aliqd humidum. Itē q̄mvis caput nec sit in re
q̄ plus hie humidus; enī in ipsa omni ex humiditate.

¶ q̄ia 2° Vbi residat p̄o gustandi? q̄,
Residere in linguis tangit in suo proprio organo q̄d etiam
incluside. Dehinc Lingua discipulum habet aptus
¶ q̄ia 3° quod est in capite sapor? q̄ e oto, nō in sal

dulcium amarum pinguem salsum acerum acerbum
acidum acutum q̄ melius explānei & i subris acris
moderari: nam dulcis ē in m̄tē amarus infelix pri-
quis in b̄viro acerbis in pomis immaturis aceris
in oleis auctis in aeto salsus in sale acer in pīore.
q̄ aliquis cibis uni vīci amarus astri desis, ut
eat herba boni et h̄a, prout ex densitate temperante
enoy atrum n̄ vacabo.

De calo Rogar 5. q̄d sic? Lē pō-
am suām, iūs obtrūm ē tangibile: et tēo corpore
defundit. In aliq̄ em pībus h̄e calus pīore op̄e-
rīs p̄t meliores dispoſītōes. v̄gūtis extra melius
sentit, ut p̄t ad cibi pīdere. Rogar 6. q̄d
calus h̄e medium ad operant. q̄d neg. q̄d calo
sol fugit obra approximata rati, ut pīalem contac-
tum cum sit pīas nimis malis.

Rogar 7. q̄d gustus et calus di-
āne n̄r et organo? q̄d affl. q̄d dñante n̄r p̄t q̄d hinc
densa obta. gustus saporum. calus v̄ calorom fugit
et q̄d v̄ gustus fugit agn̄ capidam ut calorom
ē q̄d em̄ densa m̄s p̄t agn̄ cadere densis cibis. q̄d
dñante in organo p̄t q̄d organum gustus linguis. et
tus v̄ i in tēo corpore. Rogar 8. Cur p̄uenit q̄d
negantur appetitū cibos insuavos ut carbonos
p̄t p̄t p̄t p̄t humi? q̄d q̄d maligna
venientia incidentia appūt ex uitat ad appetitū
cibis q̄d fuit.

Rogar 9. transancibus garrulis et loquib⁹
morem geramus. Linguis distingotim, pīget omittitur
q̄d linguis spongeis ad recuperandos sapores ut suonatis. fū
iib⁹

ib⁹ harce ob⁹ ipsam tueri bacis nixa. novemq; ligari me:
subito unusq; ad radicem q; proq; ad dexteram q; proq; ad
sinistram. id est ad sinistram: ut p; illo faciliter
ob⁹ p;to mox car: hinc con varias venas. et alij p;ne
ut q; q; ad eum coim nunc i;cepti ad lignos cendos
capores. Ad radicem hinc duas glandulas q; s; ar-
ticularia graci. et ab ethomoto evoluta etta.

Cap. 12um

*De tribus exerci*c* in i*or*ce de
incarnis.*

¶ Intra 1° sonor sensibile positione s' cum? ¶
pim aff pim neg. ¶ I^r sum & talles sentit oculum
sibi in eum. ¶ I^r sum & mi in oculum via et
spem dei operio n' incepit reilis ad sensacionem.
¶ I^r 2°. Humor oculorum conservans & violat hinc idem ut
nisi in unebus qd oculum dito conservet. cura n' lu-
men quidam incertus currit. Dein auditus & sonus
sonitum in aere in eum conseruato factum. odorat uero
rem ab ipso egreditur. Singuis biliosas ipsam
bilios. ¶ Haec uero n' sine in quid est spem in manu
pote est quid rumorum. iuris regum potest admitti.

Incipit 2o. Et sub secessat ab exercitu
Senatus sensibili. **A**ffec. Et p[ro]p[ter]e inducere ordinem
n[on] offendicula ab obto nominis suido. **D**icitur. Quod p[ro]p[ter]e
mixta ex eo quod casta locumque p[er]tinet vicalles dissipat et con-
sumat non potest dari vicino. **D**icitur. Nil sedetur nisi a senio.
deorum non sicut p[ro]p[ter]e quod non sedetur ab ipsis. **A**men. Et r[ati]on[em]
de obto affecionata non v[er]o de impugnatione. **D**icitur. De
r[ati]onem

tim nō venit ad p̄iam, nō p̄eget. q̄d nō sedunc
p̄iam: q̄ negd obtum. P̄ esp̄l imp̄portionatae [a-
dere p̄iam] talis suon et q̄ mitum ab obto nimis
volumen.

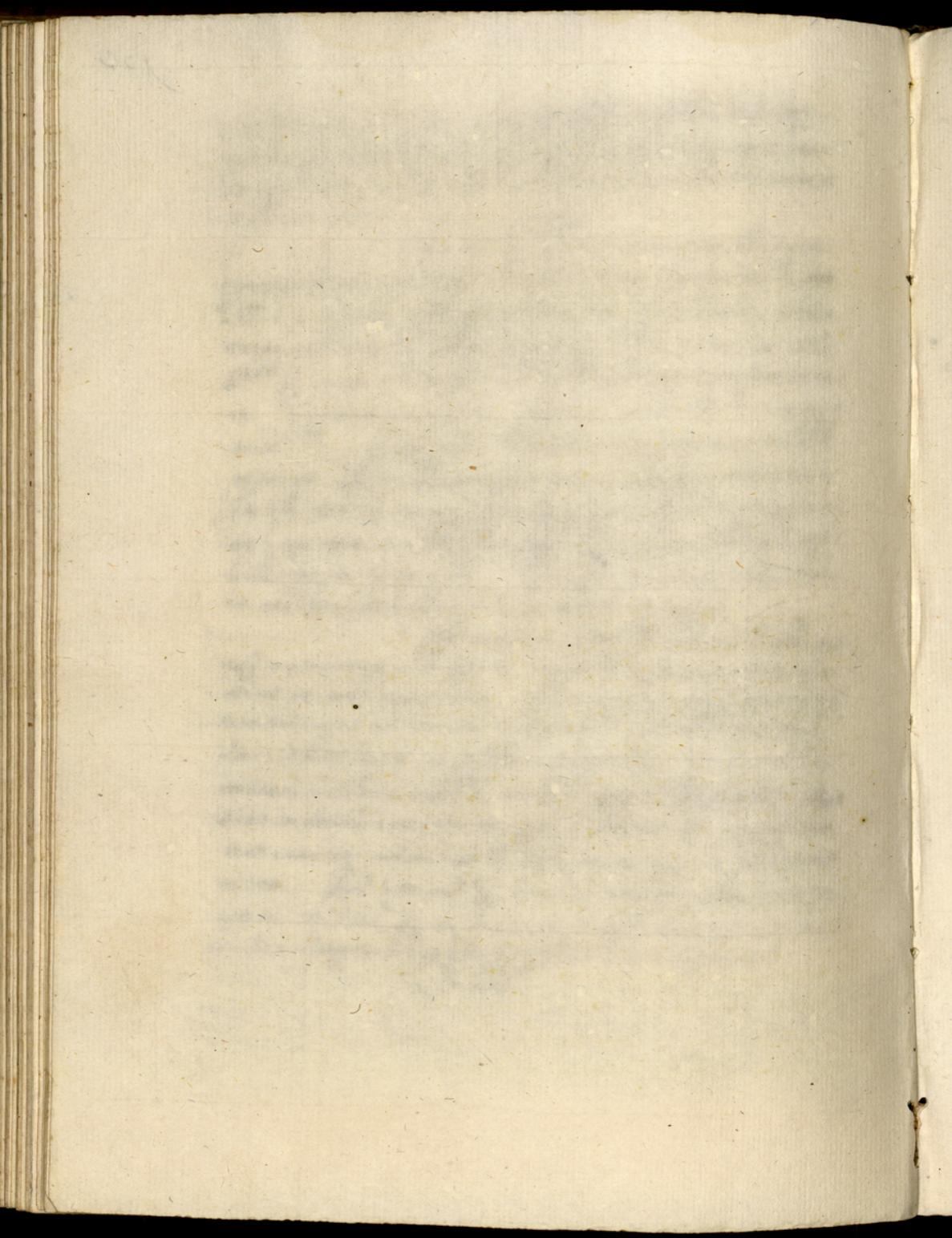
Q̄nā 3°. H̄is enim sine p̄es ave-
pauiorus q̄m quinq̄? Et neḡ uel laet disserunt C̄ hic
(B̄ c. & q̄ uia) ap̄t p̄ gradis haec q̄ videar. Et
vene tactus ē alium cum orde, necesse v̄ ec-
sum? Et sine aliis p̄at at ead p̄ brue comp̄s vive-
re. n̄ ita sine tactu, uixit et uita ē ē tempe-
ram. Q̄nā 4°. H̄is enim p̄cipiane sual
op̄es? Et nullum cum extum p̄cipere ait
ut qd est in ut qd illos ē p̄cipiunt eiis superior-
es. qd cor, et sol illus p̄cipit, qd certus illus ē ref-
lectere in suos aut. Q̄nā 5°. Delicta videmur
in delictis delectis n̄ in suet in app̄.

P̄t attine adscitū ineris n̄ ulli qd
numerant. alio q̄ uia. com̄ est p̄haſiam memo-
riam, et estimaciam. At in tres memoriam et de-
stimaciam adornum redigunt. Probatus in ē
dani solos duos uim et p̄haſiam. Quis in ē
mutari aitibus exent, et sol cognit obſerfias. p̄f-
sas mutari remores et cognit absentias. et que uia
nra exerce munias dī com̄ memorias et estimati-
vias. P̄t haec enī res n̄ se multo lange seruire
auct̄. Quinq̄ in anteriori et posteriori p̄e uiboni
et duo riaptūlae p̄dili cibis a n̄a degutata.

Dicit.

Ponem sub h[ab]itacione sit p[ro]p[ri]etate. Ita est illa
 quae est in p[re]dicto palacio. Et hoc p[ro]p[ri]etate ex i[n]d[ic]atione
 et vita cuius est illius palacie igno nunc cognoscere
 ne possim. Tunc agemus q[uod] i[n] dicitur. Ut quis
 am in palacio in regno ut suar[um] p[re]ciosar[um] p[re]paracione
 faciat et sol ut sit p[ro]p[ri]etate confidetur tunc habet
 ut i[n] p[re]dicto. Quia ergo ad h[ab]itacionem p[ro]p[ri]etatis
 ab aliis cu[m] p[ro]p[ri]etate etiam in cunctis rebus eis
 tunc in p[re]dicto palacio ut talies ut p[ro]p[ri]etatis illius p[ro]p[ri]etatis
 p[ro]p[ri]etatis q[uod] p[ro]p[ri]etatis. Et sic

Quare p[ro]p[ri]etatis p[er]petua et cuncta p[ro]p[ri]etates
 h[ab]ent p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis in p[re]dicto palacio. Et sic
 videtur ipse p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis p[er]petua et cuncta p[ro]p[ri]etates
 cuncte in p[re]dicto palacio. Aug[ustinus] in libro de p[ro]p[ri]etate
 videtur in primo libratu[m] q[uod] loquitur de p[ro]p[ri]etate

Primum dub. \forall illius agens sit p̄oā vitalis? \forall apf. Si
 $\&$ sp̄t imp̄a vitalis est om̄i m̄tri et im̄ ab aliis
est vita. Sicut illa p̄ patre agno v̄te conjuncto. Et
ies es h̄c illius agens: q̄ est vitalis. In seqū ad p̄o-
am vitalis n̄ regni ut vivat p̄dus aut p̄cipiendo
illios. Et est ut sit primum conjunctum v̄te ~~beatitudi-~~
ne est alia. Qm̄ v̄o aut̄ n̄ p̄udit im̄ agno vitali. Et
ab alio aut̄. Vgab aut̄ orum in sum coim̄ ceni n̄
dicim̄ v̄ vitalis. ut talis erit p̄duo sp̄t illigies p̄
p̄udit a pharmate. Siti
et \exists successo p̄duere congruum in ita-
lum. Peri talis p̄duo n̄ est vitalis. Et si de
varie ipsorum illud ut in eis p̄dueret congruum n̄
convenit modo. Augo tñ illius est vitalis. Et ideo
vito D. est opera vitalis. Et te p̄oā et meū et tuū meati-
il

iam recipit. Ita illis illum agentem n*c*e
proband cognoscere & non operari immancinetur. Siue
operari vel ipsi proprie cognoscere.

*Q*uod dub. In quo dicit in concurreat
pharmata ex tuo sum cum illa agente ad factuosim sp*iritu*
therapie? & concurreat in quo dicit in sp*iritu*? *D*icitur. *S*ed
imprebas concurrent eff*ici*e cum proposito ea quod ipsas
decent ad cognoscim proprietas huius ob*ie*c*t*io*n*is. *q*uod alterius.
Et pharmata debeat illum patientem ad cognoscim
proprietas huius ob*ie*c*t*io*n*is. *q*uod concurreat in quo dicit
in sp*iritu*. *N*on ergo illum agentem n*c*e iam o*de*
quam sp*iritu* therapie. *T*unc sit in magia priatis. phar
mata vero minime priatis.

*B*ut. *q*uod illuc proprieta
ab illa agente ad factuosim sp*iritu* therapie? *I*lluc
egitatem concurreat. concurrente est illa cum
pharmata ita ut prof*u*lo sp*iritu* sit prof*u*lo ab ob*ie*c*t*io*n*is. si
ita ad creare sit prof*u*lo a*ca*re. *L*e*n* vo*ce* prof*u*lo
aliquip*pe* ob*ie*c*t*io*n*is in ipso pharmata. *D*icitur. *E*st usque
en*do* non illuc sensu*et* a*li*go*de*pend*o* *q*uod ne*de*sidera
t*o* i*m* proprietas. *N*on i*co*ns*u*it*o* *q*uod sensatio*et* ali*go* suum
non sub*ord*inari*et* i*ll*u*ri* agenti. Siue operis phar
mata. *T*ec*o* us dicit ab a*ia*, ut illu*ri* distine*re*.

*E*st o*ne*. Cognoscens non concurreat
eff*ici*e ad aut*em* app*ar*atu*s*. est en*do* ut condicio ex*u*can*te* et pro
ponens ob*ie*c*t*io*n*is. *q*uod illi concurrent pharmata cum illa
agente. *N*on i*co*ns*u*it*o* *q*uod tam app*ar*atus *q*uod votus est prof*u*lo com
plet*o* non suoy au*rum*. *q*uod prof*u*lo non diffundunt*et* cognosc*o*
est in illi*ri* pre*gr*und*o*, ut vident*o* ob*ie*c*t*io*n*is applicati*o*
ne*et* illu*ri* agens e*st* prof*u*lo incomplet*o* non suoy au*rum*. *q*uod
ad

104

aut ab ipsis pharmate cum uno regem. et ideo
indigne concurvo pharmate ut complacere et de-
venia potius ab hoc iuri ad illud obcum.

In b. D filius e puer futurus
tus q̄s. et ipsi illegitimi instrum male q̄d e phar-
mā. q̄m puerus ihm p̄f p̄fam p̄fam q̄ solus illus
q̄ genit sufficie ad talēm puerū. Et hoc n̄c effi-
cīus q̄n tale instrum e faciat à n̄a ad talēm
efficā. cum p̄fam p̄fam excedat ius sufficiens ad
talēm puerū. tunc n̄ ex concessio a tenus ju-
vaci. et illus p̄fam e pharma q̄ regnū. q̄ n̄ dare in solo illu.

Cap. 18um

De p̄fibus illegitimi.

q̄nto 1. A nō sine ep̄tis illegitimi in nostro illu.
affum ior. Li s̄o p̄f se huc illus ad suos aut
sicile eius ad suos. atq; suis nequeunt alii
sine ep̄bus eius ilibus ut diximus. q̄ negl illus
sine illegitib. 2. Illes exēs ē indigena ad hoc
et ad illud obcum cognit. q̄ indigeat alio p̄fio q̄ de
creti. n̄ appareat aliud p̄f se illegitimi. q̄ illis si
admittantur. Li huc my q̄ si deraceti ab alio
rec a pharma. sed n̄ p̄f ab illa detrahit. q̄. Li my q̄
illus ē p̄fatis pharma mate. dum illus hinc a
pharma corpore.

¶ Durandus et alii 10. q̄ p̄fia est sub
ordinata. loca regiae posteriori et auctoriori. ut a
p̄fio

ne appur siuo e cum phasie: acq. illus et phasie
et pote subordine. qd phasie regibile obamittit
P. Eos in subordinatione poterit egestis ordi*n*v*d*e*s*
si, q*u*o*c* et squates et metas. B. Et schic*b*
num ad affectum, sic*c* vere ad iherum: bonum
n*on* in affectu s*ed* in sp*iritu*: q*u*o*c* neg*o*rum in iheru
quam q*u*o*c* mai*n* in sitem in sib*us*, nam ut
ras licet*in* se potest notitia ob*ti*: potest*in* co*n*
n*on* in licet*in* se. q*u*i*m* incompl*at* ut*ex* p*re* dixim*o*
B. Si in iheru larem est

5. Si in illis larenni
Migabo et illius sapientia res ipsa illas regnanti.
Si ergo est ea quaevis cognitio. Primitus tales
spiritus ut qualiter sapientia regnare potest devenire a phar-
maco et a volte illas applicandas. P. Non cog-
nitio talis spiritus.

grati 2° & capite illigatis reponere res cor-
ts an singulis? Pro cōbus stat d. Thō, 1° & p̄ r̄cipit
in cōbū ad m̄s r̄cipientis cōsumēs p̄t immēd-
i^o & cōtē cōbus dicit ē: acq̄ & p̄t r̄cīsinglīs ē immēdōrōne
dicit ē n̄i cōs. 2°. Etas hanc ē medius in cō-
gl̄ium, & eus mātes: acq̄ longitudo hinc p̄t r̄granata,
sib

105

res vnde et singulus. sed hinc epiſcōpī regantur et ha-
c singula ſingulare illius hanc uero ſola cora. **¶** Tunc
ſit p̄t p̄t per ſimilē p̄miora. et una epiſcōpī
illigilis suffit ad regranda oras induas. q̄ n̄ regum
p̄tes cingulum.

Duo cingulibus clat. **C**urto. **S**uſt.
nullus ē regnū q̄ minuſ deign in noſtro illius p̄ſ
regi ſingulum. q̄tq̄t ſit nobiliōres cum regrante p̄ſ
les quā ip̄o epiſcōpī orium. **Q**. Cenates n̄ impedi-
te p̄duunt nobiliōrem effum quā p̄ount illius age-
no et phasmā et iā nales epiſcōpī n̄ impediunt q̄
p̄duunt nobiliōrem effum quā p̄ount acq̄ epiſcōpī
ſingulum et nobiliōres q̄ regrante p̄tes grū. **Q**.
dūcunt ab illis iis nobiliōbus.

Q. Noſtro illius frātē p̄p̄nos congiunt
ſingulum. et tales congiunt n̄ p̄ount dani ſine epiſcōpī
is ſingulum epiſcōpī. q̄ ista admittande est. **P**rimy
q̄ epiſcōpī orium regrante ſingula confuſe. q̄ illas n̄
p̄ente illius cognoscere magis eoz ip̄o illi. Neq̄ p̄ont
decuria et phasmātē. q̄tq̄t ias decurias p̄oam de-
e in illis. phasmātē p̄n̄ e in illis.

Q. In noſtro illius dāmī ſp̄ts mul-
tox ſingulum mā epiſcōpī. q̄ ſat iſta epiſcōpī ad-
mittende ēt. Ois p̄t q̄ diuine aut̄ amonis adi-
ſtravit congiunt rei utile ſuordā postuſe haui-
tate tales aut̄. et ois ſuordā ſuorē ſp̄t. q̄ dāmī
epiſcōpī q̄ ſuorē ſingulus regrante. **Q**. Hic separata
ſuordā ſingulum ſuordū ſp̄t. q̄ dāmī erat
in corpore illas hauit. Ois p̄t q̄ illa diuine dule-
me. q̄ ap̄t infuso euoy ſuorē ſuordā ſuordabat. lōa ſuorē
gīt

Uigil & uordao i spes rei cognitae ut antea cognovit.
¶ his duabus opib[us] la[et]a uiderem
gis Linguae. 2o vider magis falso in rati
on quidam malit. Uigil.

Cap. 16um.

Dopozzat intelligentia phasmaris

phasmaris.

Cum respulat ad illorum nos et regimur per in duc
plumenos locis traditi. Adhuc enim super dubitatis
aliquot. 1o in cito operari que est quod illus hois
cognit aliquid obtum conphasias illi cognat? 2o
Li a Posteriori 1o eas phasias. Et umore aut som
no impedita statim illus non operari. 2o q[uod]oniam phasias in
ordate operari cum illus operari in ordate. 3o q[uod]oniam
quis uult illigere aliq[ue] spate fratre imaginem corpo
ream. 4o colligi illum non potest nisi suscipitus et
hinc operari possit sine recurso ad phasmas.

Sed uigiles 1o in pomeria h[ab]e neua
i[m]p[er] hic illus a phasias? 2o pomerie ex eisdem ait roa
lis dum ei in corpore esse accommodet illi cessat inad
eq[ue] illi subiectari. Et ideo non potest exercere operies mar
tis in corpore nec ipsam mouere nisi degenerata in
corpore et ab illius dispergit. Sicut pendet in modo thigen
di ita ut non potest illigere aliiquid obtum non operante
conphasias et illi facit sicut aliud aliq[ue] modis. Ita
h[ab]et huius rei potest assignari lanius q[uod]ba[re] non q[uod]
siue recessit in ea ita in operari.